

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Balejové a soudkyň JUDr. Marie Trnkové a Mgr. Heleny Nutilové v právní věci

Žalobce: **engelbert strauss s.r.o.**
sídlem Čechova 727, České Budějovice
zast. Mgr. Zuzanou Kalincovou, advokátkou
sídlem Jindřišská 16, Praha 1

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 28. 6. 2017, č. j. 29089/17/5200-11431-706871

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Prázdňá

Odůvodnění :

1. Žalobou doručenou dne 29. 8. 2017 Krajskému soudu v Českých Budějovicích se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí ze dne 28. 6. 2017, č. j. 29089/17/5200-11431-706871, jímž bylo zamítnuto odvolání proti dodatečným platebním výměrům na daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období 2. 8. 2011 až 31. 12. 2011 a od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2012 a tato prvostupňová rozhodnutí potvrzena.
2. V žalobě se poukazuje na to, že žalobce podal dodatečná daňová přiznání na snížení daňové povinnosti za účelem napravení nedopatření souvisejícího s nesprávným zdaněním příjmů žalobce v České republice, protože žalobce je daňovým rezidentem ve Spolkové republice Německo a v Čechách nemá stálou provozovnu. Napadené rozhodnutí je nezákonné pro rozpor se smlouvou o zamezení dvojího zdanění. Žalobce vznikl zápisem do obchodního rejstříku dne 2. 8. 2011, jedná se o místní právnickou osobu, jejíž obchodní činnost je řízena z centrály v Německu. Tam je také rovněž prováděna veškerá podnikatelská činnost. V důsledku toho je žalobce daňovým rezidentem Spolkové republiky Německo. To potvrzuje německý správce daně. V Německu jsou zdaňovány celosvětové příjmy německého rezidenta.
3. Vyjadřuje se nesouhlas s názorem žalovaného o tom, že v Čechách vznikla stála provozovna, z titulu existence závislého zástupce. Takové zjištění bylo učiněno nesprávnou aplikací právních předpisů po nesprávném posouzení skutkového stavu. Smlouva o užívání kanceláře byla uzavřena se společností STUDENSKÁ s.r.o. byla využívána za účelem umístění registrovaného sídla, fyzicky byla využívána výjimečně. Společnost MSV za závislého zástupce žalobce považovat nelze, protože nesmělo by se jednat o přípravnou či pomocnou činnost, musela by disponovat oprávněním k uzavírání smluv, nesměla jednat v rámci své řádné obchodní činnosti. Tato společnost žalobci poskytovala administrativní služby, přičemž činila tak výhradně jako nezávislý poskytovatel služeb. Poskytovala služby call centra, nezapojovala se do nabízení zboží zákazníků. Nevyhledávala zákazníky, nezajišťovala prezentaci žalobce. Veškerou hlavní obchodní činnost vykonával žalobce. Šlo o zajišťování korporátního servisu v podobě poskytování pomocných administrativních služeb, nešlo o výkon části podnikatelské činnosti žalobce, ale o činnost pomocného charakteru.
4. Společnost MSV neměla oprávnění uzavírat objednávky na prodej zboží, pro ten účel nemá žádnou plnou moc. Neměla a nemá žádnou možnost ovlivnit jednotlivé prvky smlouvy, zákazníky neoslovuje a nezískává. Poskytuje telefonické služby, pasivně přijímá dotazy zákazníků, objednávky zákazníků, ty vkládá do informačního systému. Jde o úkony mechanické a pasivní povahy. Kupní smlouva je uzavřena, teprve pak žalobce výslovně přijme nabídku na uzavření smlouvy či zboží fyzicky odešle. MSV nemá žádné oprávnění rozhodovat o uzavírání kupních smluv. To je plně v rukou žalobce. To odpovídá prohlášení jednatele společnosti MSV.
5. MSV jedná v rámci své řádné podnikatelské činnosti. Poskytuje své služby též jiným zákazníkům nikoli v nepatrném rozsahu. Služby pro žalobce se na činnosti společnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

MSV podílely nepatrným dílem. Úsudek o existenci stálé provozovny žalobce v České republice je nesprávný. Proto došlo k porušení smlouvy o zamezení dvojího zdanění.

6. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, uvedl, že změna daňového domicilu nebyla v prvostupňovém řízení žalobcem prokázána, podklady pro takový úsudek byly opatřeny až v řízení odvolacím. Teprve tehdy bylo možno posoudit otázku kolize daňového rezidenství v souladu se smlouvou o zamezení dvojího zdanění. Dokazování bylo provedeno formou mezinárodního dožádání. Na adrese Studentská 1b České Budějovice se nacházelo sídlo žalobce v době jeho registrace. Ze smlouvy plyne, že kancelář měla být užívána pro přijímání pošty, balíků a jejich předávání žalobci. Stálá provozovna žalobce vznikla v Čechách z titulu závislého zástupce nikoli z titulu existence kanceláře, jako sídla daňového subjektu. Pro úsudek o tom, vznikla-li stálá provozovna, je rozhodné, jakým způsobem probíhá ekonomická činnost žalobce na území České republiky. Bylo zjištěno, že žalobce nebyl přihlášen jako plátce rozhlasového poplatku, nebyl v evidenci poskytovatelů telekomunikačních služeb, nebyl přihlášen jako plátce pojistného na zdravotní a sociální pojištění, nebyl evidován jako odběratel elektřiny a plynu a v Čechách nevlastnil žádné nemovitosti. Proto nevykonával obchodní činnost prostřednictvím zaměstnanců. V předmětném období však na území České republiky nesporně ekonomickou činnost vyvíjel, protože v systému VIES bylo zjištěno, že žalobce nakupoval zboží od společnosti Engelbert Strauss v Německu, ta deklarovala dodání zboží z Německa do ČR s nárokem na odpočet daně z přidané hodnoty. V letech 2011 a 2012 žalobce podal daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob. Pro účely objednávání a dodávání zboží byla využívána adresa na jméno žalobce v Čechově a Studentské ulici v Českých Budějovicích. Pro telefonické hovory byla využívána konkrétní telefonická čísla a emailová adresa. Elektronická poštovní schránka je umístěna na území České republiky. Rovněž Česká pošta potvrdila doručování zásilek pro žalobce na obě uvedené adresy. Proto bylo prokázáno poskytování služeb, které svým charakterem nejsou činnostmi pouze přípravnými nebo pomocnými, ale byly vykonávány při vlastní podnikatelské činnosti.
7. Součástí přihlášky žalobce k registraci k dani z přidané hodnoty byla nabídka na zajištění telefonického servisu pro žalobce společností MSV. V tomto smyslu byla uzavřena smlouva o zajištění telefonického servisu. Při místním šetření bylo zjištěno, že zásilky jsou přijímány na adrese v Čechově ulici. Byl zdokumentován průběh reklamace zboží žalobce. Takovou reklamaci zaevidovala společnost MSV v příjmu zásilek, agent společnosti vyhotovil online dobropis na vrácené zboží. Vyměněné zboží bylo doručeno společností MSV zákazníkovi s novou fakturou. Rozsah telefonních hovorů se zákazníky a zasílání katalogů jakož i dalších písemností byl zjištěn a zaznamenán v protokolu o místním šetření.
8. Jádrem činnosti společnosti zabývající se prodejem ochranných pracovních oděvů soukromým osobám a obchodním společností je sjednávání kupních smluv se zákazníky a vystavení dokladů, vyřizování závazků plynoucích z odpovědnosti za vady. Probíhala obvyklá obchodní komunikace se zákazníky, například zasílání katalogů, hovory na dotazy zákazníků. Komunikace probíhala v českém jazyce a směřovala výlučně k zákazníkům na území České republiky. Tyto činnosti byly zajišťovány společností MSV. Na tom nemůže nic změnit okolnost, že tato společnost poskytuje své služby též jiným zákazníkům.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

9. Žalobce jako daňový nerezident má omezenou daňovou povinnost vůči České republice z příjmů plynoucích ze zdrojů na území České republiky podle § 22 odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů. Stálá provozovna žalobce vznikla z důvodu vykonávání činnosti prostřednictvím závislého zástupce.
10. Žalobce na vyjádření žalovaného reagoval replikou, ve které uvedl, že k dodání zboží českému zákazníkovi probíhalo přímo z Německa. Společnost MSV se na samotném dodání zboží nikterak nepodílela. Vyjadřuje se nesouhlas s tím, že jménem žalobce byly poskytovány služby, které nejsou přípravnými a pomocnými. Za situace, kdy byla používána česká adresa a telefonní čísla s českou předvolbou, tyto činnosti nelze považovat za významnou část podnikatelské aktivity žalobce. Dělo se tak za účelem zvýšení komfortu českých zákazníků. Společnost MSV nemá a neměla k dispozici žádnou plnou moc či jiné oprávnění k uzavírání smluv jménem žalobce. Pro zajišťování činnosti žalobce bylo nutno užít český jazyk a pro ten účel byla najata společnost MSV. Jednalo se o nezávislé poskytování pomocných administrativních služeb v rámci podnikatelské činnosti MSV. Proto v Čechách žádná stálá provozovna žalobce nevznikla.
11. Ze spisů finančních orgánů vyplynuly následující podstatné skutečnosti.
12. Společnost Strauss Trading založila společnost Engelbert Strauss s.r.o. se sídlem v Českých Budějovicích, přičemž zakladatel se stal jediným společníkem tuzemské společnosti. Se společností STUDENTSKÁ byla uzavřena smlouva o užívání kanceláře na adrese Studentská 1b, České Budějovice. Žalobce podal přihlášku k registraci k dani z přidané hodnoty a k registraci k dani příjmů pro právnické osoby.
13. Ve spise jsou doloženy reklamní nabídky prodeje oděvů, například v prodejně v Praze byl vydáván katalog.
14. Dne 25. 2. 2011 je datována nabídka, podle které zajištění telefonického servisu v Čechách se soukromými osobami a společnostmi bude provedena společností MSV-Callcenter sídlící v České republice, Studentská 1b. Tato nabídka byla přijata, poskytované služby pro žalobce jsou doloženy fakturami.
15. Dne 10. 9. 2014 bylo provedeno místní šetření na adrese Čechova 727 v Českých Budějovicích v zájmu zjištění, zda na této adrese nachází se sídlo žalobce. Tam sídlí společnost MSV Callcenter, která zajišťuje klientský servis pro žalobce. Vizitka společnosti je umístěna ve vestibulu budovy, kde uvádí se text s upozorněním pro klienty žalobce i doručovatele poštovních zásilek, že zde jsou zásilky pro žalobce přebírány. Převážná část klientů se obrací na společnost MSV, která zajišťuje klientský servis, což znamená, že vyřizuje dotazy zákazníků týkající se objednávek, fakturace, výměnu zboží, sklady materiálu. Uvádí se telefonní čísla žalobce na adrese v České ulici v Českých Budějovicích. Tam jsou vyřizovány reklamace, vyhotovovány dobropisy k reklamacím, vyměněné zboží se zasílá poštou zákazníkovi. V ČR není žádný sklad. Přílohou protokolu je vizitka umístěná v přízemí budovy pro společnost MSV Callcenter, na které se uvádí, že zajišťován je příjem zásilek pro žalobce, telefonní číslo a emailová adresa. Umístění vizitky v domě je doloženo fotodokumentací. Současně bylo prověřeno vyřizování reklamací společností MSV.

16. Účetnictví žalobce je zajišťováno společností STUDENTSKÁ, kde bylo rovněž provedeno místní šetření dne 18. 9. 2014. Při místním šetření byly předloženy doklady vystavené žalobcem a další účetní podklady.
17. Vedení účetnictví pro žalobce zajišťuje společnost ECOCARE na základě mandátní smlouvy. Podklady ke zpracování účetnictví jsou zasílány z Německa, protože tam nachází se sídlo společnosti. Sděleními OSSZ České Budějovice a zdravotních pojišťoven je doloženo, že žalobce neplatil žádné pojistné za zaměstnance.
18. O žalobcem podaných dodatečných přiznáních k dani z příjmů právnických osob za část roku 2011 a rok 2012 bylo rozhodnuto dodatečnými platebními výměry ze dne 20. 4. 2015, které jsou odůvodněny tím, že z daňového spisu ani dosavadního chování žalobce není seznatelné, že žalobce nemá skutečné místo vedení společnosti, v jím zapsaném sídle, ale že toto sídlo nachází se v Německu. Tvrzení žalobce, je daňovým rezidentem v Německu, nebylo žalobcem prokázáno.
19. Proti dodatečným platebním výměrům bylo podáno odvolání, ke kterému žalobce připojil kopii potvrzení o daňovém domicilu v Německu. V průběhu odvolacího řízení bylo provedeno dožádání v zájmu zjištění domicilu žalobce. Bylo zjištěno, že ten je daňovým rezidentem v Německu. Daňová přiznání tam podává, avšak z doplněných podkladů nelze seznat, jsou-li zahrnuty příjmy dosažené žalobcem v České republice.
20. Odvolání byla projednána napadeným rozhodnutím, které je odůvodněno tím, že bylo potvrzeno daňové rezidenství žalobce ve Spolkové republice Německo, avšak současně se zřetelem k sídlu žalobce se ten považuje za rezidenta České republiky. Je-li rezidentem v obou státech, je zapotřebí vycházet z mezinárodní smlouvy. Předpokládá se ve smyslu mezinárodní smlouvy, že sídlo nachází se tam, kde je místo skutečného vedení subjektu, tím je Německo, a proto je žalobce daňovým rezidentem Německa. Podle § 17 odst. 4 zákona o daních z příjmů je tak zapotřebí zabývat se činností daňového subjektu na území České republiky. Bylo zjištěno, že žalobce má trvale k dispozici kancelář na adrese Studentská 1b, České Budějovice. Rozsah poskytování služeb je patrný ze smlouvy. Společnost MSV zajišťuje pro žalobce klientský servis. Z rozsahu sjednaných podmínek, oprávnění a instrukcí, které vyplývají z fakturovaných služeb, se dovozuje, že společnost MSV je zapojena do obstarávání činností a záležitostí žalobce v České republice takovým rozsahem, který nahrazuje vlastní činnost daňového subjektu. Ve smyslu článku 5 odst. 4 mezinárodní smlouvy vznikla na území České republiky stálá provozovna z titulu nezávislého zástupce, protože činnost společnosti MSV pro daňový subjekt představuje samostatnou nepostradatelnou část podnikatelských činností žalobce a nepředstavuje pouze činnost přípravného nebo pomocného charakteru. Děje se tak na smluvním základě. Tento závěr odpovídá modelové smlouvě OECD. Žalobce byl pro společnost MSV významným a podstatným odběratelem služeb, protože jeho další činnost spočívající v nabídce mincí byla zanedbatelná. Žalobce jako daňový nerezident má omezenou daňovou povinnost vůči České republice, tj. takovou daňovou povinnost, která vzniká pouze z příjmů ze zdrojů na území České republiky. Proto žalobci vznikla na území České republiky daňová povinnost.
21. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 s.ř.s. v mezích daných žalobními body a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

22. Předmětem řízení byly učiněny dodatečné platební výměry na daň z příjmů z právnických osob za část roku 2011 a za rok 2012 podané žalobcem v roce 2014, když shledal, že není daňovým rezidentem v České republice, a tudíž mu zde nevznikla daňová povinnost. V souzené věci není mezi účastníky sporné, že žalobce je daňovým rezidentem na Spolkové republice Německo a pro vznik daňové povinnosti je rozhodné, vznikla-li žalobci v České republice stálá provozovna.
23. Ze spisové dokumentace vyplývá, že žalobce je v obchodním rejstříku zapsán jako tuzemská právnická osoba, jejíž podnikatelské činnosti spočívají v prodeji pracovních oděvů a pracovních pomůcek. Na území České republiky nemá žádné zaměstnance, má zde kancelář ve Studentské ulici v Českých Budějovicích, má uzavřenou smlouvu se společností MSV, která zajišťuje vyřizování telefonických hovorů se zákazníky v České republice, pro ten účel jsou zřízena dvě telefonní čísla, dále je tu emailová adresa. V sídle společnosti MSV jsou přijímány zásilky pro žalobce, tato společnost rozesílá objednané zakázky zákazníkům, vyřizuje reklamace, výměny zboží, zboží fakturuje. Účetní činnost je pak zajišťována další společností na základě mandátní smlouvy.
24. Německou daňovou správou bylo potvrzeno, že žalobce je daňovým rezidentem ve Spolkové republice Německo. Z dožádání však není zřejmé, zda příjmy dosažené žalobcem v České republice byly v Německu zdaněny.
25. Tato skutková zjištění jsou významná pro úsudek o tom, vznikla-li žalobci v České republice stálá provozovna a je-li povinen k dani z příjmů dosažených v České republice.
26. Co rozumí se stálou provozovnou, upravuje § 22 odst. 2 zákona o daních z příjmů. Se zřetelem k tomu, že žalobce je německým daňovým rezidentem je zapotřebí zabývat se tím, zda bylo postupováno souladně se smlouvou uzavřenou mezi ČSSR a Spolkovou republikou Německo o zamezení dvojího zdanění vyhlášenou pod č. 18/1984 Sb. Právě této mezinárodní smlouvy se žalobce dovolává.
27. Při úsudku o tom, ve kterém státě je žalobce daňovým rezidentem bylo vycházeno ze zjištění, že místo skutečného vedení daňového subjektu je v Německu. Proto je žalobce německým daňovým rezidentem. Zprávou německé daňové správy však nebylo prokázáno, že žalobce veškeré své příjmy, a tudíž příjmy i ze zdrojů v České republice zdaňuje v Německu. To z písemností německé daňové správy seznatelné není. Proto nelze přisvědčit žalobnímu tvrzení obsaženého v bodu 6, že u německého finančního úřadu byly zdaněny veškeré celosvětové příjmy žalobce.
28. Žalobce vyjadřuje nesouhlas s právním názorem žalovaného o vzniku stálé provozovny v České republice z titulu existence závislého zástupce. Toto právní zjištění žalovaného má oporu ve výsledcích dokazování, přičemž hodnocení důkazů odpovídá požadavkům § 8 odst. 1 daňového řádu a je logické.
29. Žalobce skutečně uzavřel smlouvu o užívání kanceláře ve Studentské ulici č. 1b v Českých Budějovicích. Z napadeného rozhodnutí je však zjevné, že existence stálé provozovny z titulu uzavření této nájemní smlouvy o užívání kanceláře dovozováno není. Vznik stálé provozovny se dovozuje z činnosti pro žalobce poskytované prostřednictvím závislého zástupce, jímž je společnost MSV, která také ve svém sídle zásilky a jiné písemnosti pro

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

žalobce přijímá. To je zjevné z vizitky, která byla vyvěšena v budově, kde společnost MSV sídlí a je o tom ve spise doložena fotodokumentace. Adresa žalobce ve Studentské ulici v Českých Budějovicích byla jako sídlo žalobce uvedena v obchodním rejstříku. Smlouvou o užívání kanceláře ve Studentské ulici proto stálá provozovna žalobce založena nebyla.

30. Stálá provozovna žalobce v České republice vznikla činností závislého zástupce, jímž je společnost MSV. Mezi žalobcem a společností MSV byla uzavřena smlouva, na základě které se uskutečňovaly právě společností MSV podnikatelské aktivity žalobce. Společnost MSV v rozsahu pracovní doby na konkrétních telefonních číslech vyřizovala telefonické hovory zákazníků, přijímala elektronickou poštu, rozesílala katalogy. Rozsah této činnosti je doložen fakturací společnosti MSV pro žalobce. Společnost MSV přijímala pro žalobce zásilky obsahující objednané zboží. Toto zboží dále distribuovala. Zajišťovala reklamace vadného zboží, případně jeho výměnu. Adresa žalobce pro přijímání pošty v sídle společnosti MSV, stejně jako způsob vyřizování reklamací společnosti MSV bylo ověřeno při místním šetření. Společnost MSV v podstatě zajišťovala veškeré podnikatelské aktivity žalobce v České republice, jestliže ten v České republice neměl žádné zaměstnance.
31. Společnost MSV zajišťovala pro žalobce v České republice prodej pracovních oděvů a pracovních pomůcek a při této činnosti skutečně nešlo o přípravnou či pomocnou činnost. Vztah mezi žalobcem a společností MSV byl navázán smluvně, společnost MSV na základě této smlouvy přebírala zásilky žalobce a ty nadále rozesílala zákazníkům a vyřizovala veškeré činnosti související s tímto obchodem. Nelze souhlasit s názorem žalobce, že společnost MSV poskytovala žalobci služby pomocného administrativního charakteru; telefonické či elektronické objednávky zboží, jeho další distribuci vyřizování reklamací nelze za pomocné administrativní služby považovat. V průběhu řízení bylo rovněž zjištěno, že společnost MSV rozesílala v nemalém množství katalogy pracovních oděvů a pracovních pomůcek, přijímala zakázky pro žalobce. Nelze proto přisvědčit žalobnímu tvrzení o tom, že veškerá hlavní obchodní činnost byla vykonávána výhradně žalobcem. Nejednalo se tu o korporátní servis pro zahraniční subjekty, ani o pomocné administrativní služby ve smyslu článku 5 odst. 3 písm. e) mezinárodní smlouvy. Zjednodušeně řečeno podnikatelské aktivity žalobce na území České republiky byly realizovány prostřednictvím společnosti MSV a bez účasti této společnosti si lze jen stěží představit, že by žalobce byl schopen zajišťovat v takovém rozsahu svou podnikatelskou činnost. Služby MSV pro žalobce se uskutečnily na základě smluvního ujednání v rozsahu požadovaném žalobcem, a proto nelze společnost MSV nahlížet jako jiného nezávislého zástupce.
32. Pro úsudek o tom jaká oprávnění při uzavírání objednávek měla společnost MSV je zapotřebí vycházet z faktického stavu. Není rozhodné, že žalobce pro společnost MSV nevydal žádnou plnou moc či jiné oprávnění k uzavírání kupních smluv. Nešlo tu pouze o pasivní přijímání telefonických služeb zákazníků, společnost MSV přijímala objednávky, ty evidovala a vyřizovala rozesláním u společnosti MSV objednaného zboží jednotlivým zákazníkům. Přijetí objednávky a její vyřízení pak znamená, že objednávka byla závazně přijata. Pokud by tomu tak nebylo, pak by nepřicházelo v úvahu převzetí zboží pro žalobce a jeho rozeslání zákazníkům a přijetí kupní ceny. Fakticky byly kupní smlouvy o prodeji pracovních oděvů uzavírány v České republice prostřednictvím závislého zástupce. O tom svědčí rozsah těchto aktivit tak, jak byl zjištěn při místním šetření. Nebylo rovněž zjištěno, že potvrzení objednávek a uzavření kupní smlouvy bylo zajišťováno žalobcem. Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

Soud dále poukazuje na to, že společnost MSV rozesílala v nemalém množství katalogy obsahující nabídku zboží žalobce. Ani tuto činnost nelze považovat za činnost pasivní povahy, bez vlivu na podnikatelské aktivity žalobce.

33. Rovněž argumentace modelovou smlouvou OECD k činnosti společnosti MSV pro žalobce neznamená, že tato společnost nepůsobila jako závislý zástupce žalobce v České republice. Prohlášení M.S. bylo hodnoceno v souvislosti s činností, kterou společnost MSV pro žalobce vykonávala. Nejednalo se tu o pouhé jednání mezi společností MSV a případným zákazníkem, jestliže společnost MSV přebírala objednávky zákazníků, ty vyřizovala, přijímala, úhradu dodaného zboží vyřizovala reklamace, že tak činila v zájmu obchodní činnosti a uzavírání smluv pro žalobce je zcela zjevné. Nešlo o žádnou pasivní činnost při přijímání objednávek a jejich zadávání do evidence, telefonicky i elektronicky byly přijímány zakázky, o čemž svědčí rozsah fakturace služeb mezi společností MSV a žalobcem. Společnost MSV sice nebyla vybavena plnou mocí, ale činnost pro žalobce byla navázána smluvně a způsob takto vykonávané činnosti pro žalobce dokládá společnost MSV v České republice, pro žalobce uzavírala kupní smlouvy, rozesíláním katalogů nepochybně mohla ovlivnit rozsah zákazníků žalobce. Pro věc není bez významu, že dělo se tak po dobu konkrétních zdaňovacích období a za situace, kdy žalobce v České republice neměl žádné zaměstnance, realizoval svou podnikatelskou činnost právě prostřednictvím závislého zástupce. Bez významu není ani okolnost, že žalobce registrován k dani z přidané hodnoty ve Spolkové republice Německo uplatňoval při vývozu zboží do České republiky nárok na daňové osvobození.
34. Okolnost, že společnost MSV v rámci své podnikatelské činnosti poskytovala služby jiným zákazníkům nerozhodno, v jakém rozsahu nemění nic na tom, že pro žalobce se zřetelem a rozsahu a druhu služeb společnost MSV jednala pro žalobce jako závislý zástupce. Společnost MSV podala správci daně sdělení o své činnosti, avšak ta není rozlišena podle jednotlivých zdaňovacích období. Jiné činnosti žalobcem označené jako administrativní sekretářské, callcenter právě vzhledem k povaze služeb poskytovaných žalobci neznamenají, že pro tyto další činnosti společnost MSV nepůsobila pro žalobce jako závislý zástupce.
35. Z toho, co bylo uvedeno, vyplývá, že žalobce svou podnikatelskou činnost v České republice vykonával prostřednictvím závislého zástupce, společností MSV. V důsledku toho vznikla na území České republiky stálá provozovna žalobce ve smyslu § 22 odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů. V důsledku toho souladně s ustanovení článku 7 Mezinárodní smlouvy přichází v úvahu zdanění příjmů žalobce plynoucích ze zdrojů na území České republiky, stálé provozovny umístěné v Českých Budějovicích. V důsledku toho nemohlo dojít k porušení článku 5 mezinárodní smlouvy. Proto příjmy žalobce nepodléhaly dvojímu zdanění, mezinárodní smlouva tudíž porušena nebyla. Při rozhodování je zapotřebí vycházet z prve uvedené mezinárodní smlouvy o zamezení dvojího zdanění a zákona o daních z příjmů. Na soudu není, aby posuzoval, jakým způsobem jsou zdaňovány žalobcovy příjmy v Rakousku.
36. Soud proto uzavřel, že pro důvody uvedené v žalobě není napadené rozhodnutí vadné.
37. Vzhledem k těmto důvodům krajský soud podle § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl.

38. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. a vychází ze skutečnosti, že úspěšnému žalovanému nevznikly v řízení žádné náklady přesahující rámec jeho obvyklé administrativní činnosti.
39. Podle § 51 s.ř.s. nebylo třeba k projednání žaloby nařizovat jednání, protože účastníci projevíli s takovým procesním postupem souhlas.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

České Budějovice 1. února 2018

JUDr. Věra Balejová v. r.
předsedkyně senátu